

Nagyböjt I. hete

Csütörtök

1Pét 5,1-4 ■ Mt 16,13-19

„Nézd, milyen egyedül vagyok, és más segítőm rajtad kívül nincs sehol!”

Imádságunk akkor igazán hiteles, ha őszinte és az egy szükségesre irányul.

Jézus maga tanította, hogy bármit kérhetünk, amire szükségünk van. Kérhetek tehát őszintén egy autót, lakást, szakmai előmenetelt, egészséget és minden mást. Ha azonban az a sok jó, amiért imádkozom, elfedi az egyetlen szükségest, akkor imádságom elszakad a forrásától és elveszíti eredeti célját is: bálványimádássá lesz. Hiszen sem az anyagi jólét, sem az elismerés, sem a testi erőnlét nem abszolút érték, ha fontos is itt a földön.

Jézus feltételezi, hogy azzal a lelkülettel imádkozunk, amelyet ő a Miatyánkban megmutatott nekünk. S azt is hozzáteszi, hogy különösen szívesen teljesíti kérésünket, ha a Szentlelket kérjük. Tehát ha nem valamire irányul az imádságunk, hanem valakire, ha nem húzza le a föld vonzása, hanem szabadon tör az ég felé.

Ilyen egzisztenciális mélységű, mindenestül hiteles imádságra azonban csak elvétve képes az ember. Többnyire olyankor, amikor helyzete kilátástalan, élete veszélyben forog, és senkire és semmire nem számíthat. A határhelyzetek az ember imádságát őszintévé teszik és az egyedüli szükségesre irányítják. Ezért is olyan értékesek a zsoltárok: jó részük ilyen kétségbeesítő helyzetben fogant üldözés, megaláztatás, reménytelenség közepette.

Az embernek már az is megalázó, amikor rá kell döbennie, hogy nem bízhat a saját erejében. Amikor szembesülnie kell azzal, hogy mások segítségére szorul. Hát még milyen csalódás az, ha látja, hogy embertársaira sem építhet! Márpedig vannak helyzetek, ahol mások a legnagyobb jóindulattal sem tudnak rajtunk segíteni, tehetetlenek és kiszolgáltatottak vagyunk.

Szégyen, ha csak ilyenkor szakad fel belőlünk az őszinte imádság, amelyet, amíg minden rendben volt, elhanyagoltunk. De ekkor talán megtanulunk szívből imádkozni ahhoz, aki nem szeszélyes kívánságaink engedelmes kiszolgálója, hanem mélységes vágyaink, sőt evilági lehetőségeinket messze felülmúló reményünk és egész létezésünk egyetlen szilárd alapja és beteljesítője.

**OLVASMÁNYOK
A KÖVETKEZŐ OLDALON
TALÁLHATÓK!**

Szent Péter apostol székfoglalása

SZENTLECKE Szent Péter apostol első leveléből

Szent Péter maga is előjáró, és Krisztus szenvedésének tanúja.

Szeretteim!

Akik közültek előjárók, azokat mint magam is előjáró és Krisztus szenvedéseinek tanúja, s egyszer majd nyilvánvalóvá váló dicsőségének is részese, kérem: legeltessétek az Istennek rátok bízott nyáját; viseljétek gondját ne kényszerből, hanem önként, az Isten szándéka szerint; ne haszonlesésből, hanem buzgóságból. Ne zsarnokoskodjatok a választottak fölött, hanem legyetek a nyájnak példaképei. Ha majd megjelenik a legfőbb Pásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját.

Ez az Isten igéje.

1Pét 5,1-4

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Válasz: **Az Úr nékem pásztorom, * ínséget nem kell látnom.** – 9. tónus.

Előénekes: Az Úr nékem pásztorom, * ínséget nem kell látnom.

Zöldellő mezőkön terelget engem, * csendes vizekhez vezet, és lelkemet felüdíti.

Hívek: Az Úr nékem pásztorom, * ínséget nem kell látnom.

E: Az igazság ösvényén vezet engem, * ahogyan ő megígérte.

A halál sötét völgyében sem félek, mert ott vagy velem, * biztonságot ad vessződ és pásztorbotod.

H: Az Úr nékem pásztorom, * ínséget nem kell látnom.

E: Számomra asztalt terítettél, * hogy üldözőimet szégyen érje.

Fejemet megkentéd olajoddal, * serlegemet csordultig megtöltötted.

H: Az Úr nékem pásztorom, * ínséget nem kell látnom.

E: Jóságod és irgalmad nyomon követ * életemnek minden napján.

Othonom lesz az Isten háza * mindörökké, szünet nélkül.

H: Az Úr nékem pásztorom, * ínséget nem kell látnom.

Zsolt 22,1-3a.3b-4.5.6

ALLELUJA

Te Péter vagy, és e sziklára építem Egyházam, * s a pokol kapui nem vesznek erőt rajta. Mt 16,18 – 7 b. tónus.

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Te Péter vagy, és neked adom a mennyek országa kulcsait.

Abban az időben amikor Jézus Fülöp Cezáreájának vidékére ért, megkérdezte tanítványaitól: „Kinek tartják az emberek az Emberfiát?” Ezt válaszolták: „Van, aki Keresztelő Jánosnak, van, aki Illésnek, mások Jeremiásnak vagy valamelyik prófétának.”

Ő tovább kérdezte őket: „Hát ti, kinek tartotok engem?” Simon Péter válaszolt: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.” Erre Jézus azt mondta neki: „Boldog vagy, Simon, Jónás fia, mert nem a test és a vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám.

Ezért mondom neked, hogy te Péter vagy, és én erre a sziklára építem Egyházamat, s a pokol kapui nem vesznek erőt rajta. Neked adom a mennyek országának kulcsait: Amit megkösz a földön, meg lesz kötve a mennyben is, és amit feloldasz a földön, fel lesz oldva a mennyben is.”

Ezek az evangélium igéi.

Mt 16,13-19

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

30. AZ APOSTOLOKRÓL

Pap: Kérjük, testvéreim, Urunkat, mennyei főpásztorunkat, hogy Szent Péter és a többi apostol közbenjárására hallgassa meg kéréseinket!

Lektor: 1. Áldd meg, Urunk, Egyházadat, N. pápánkat, N. főpásztorunkat, püspökeinket és papjainkat, hogy mindig az apostolok hite és buzgósága lobogjon szívükben!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Küldj, Urunk, munkásokat aratásodba, hogy az evangélium világosságát az apostolok lelkesedésével terjesszék az egész világon!

3. Áraszd, Urunk, áldásodat a népek vezetőire, hogy békesség és szeretet uralkodjék az egész világon!

4. Áldd meg, Urunk, népünk szorgalmas munkáját, tartsd távol az elemi csapásokat, hogy bőséges kenyér legyen minden család asztalán!

5. Végül engedd, Urunk, hogy (N. testvérünk és összes) elhunyt szeretteink már most, és majdan mi is az apostolok boldog társaságának örvezzhessünk!

Pap: Hallgasd meg, Urunk, hitből fakadó kéréseinket, és teljesítsd reményünket! Hisszük és reméljük, hogy ami javunkra válik, megadod nekünk. Krisztus, a mi Urunk által.

Hívek: Ámen.